

Kantiléna

Karel Gott

Odcházím, lásko má, k ránu
a za mnou zůstává tvůj svět
plný zvláštní vůně tvé
i tvých snů a plánů
ve kterých své místo mám i já

Tak radši, lásko má, půjdu
byla jsi kouzelná, spi dál
začínáš to vážně brát
nejistou mám půdu
když se ptáš, kdo je věčná láska má

Mé lásky stále mění jména
mé lásky stále mění tvář
a jen ta věčná kantiléna
tu věčně miluju, mě nepředěláš

Mé lásky stále mění jména
něco jsem každé přísahal
a jen ta věčná kantiléna
jen té jsem dodnes věrný a budu dál

Ona je nádherná, umí se krásně nést
má v soubě touhu cest a jednou pro vždy je má

Ty pláčeš, lásko má, promiň
za všechno můžu já, já vím
chceš mou lásku celou mít
nestojíš prý o míň
jenže já ten větší díl dám jí

Mé lásky stále mění jména
mé lásky stále mění tvář
a jen ta věčná kantiléna
tu věčně miluju, mě nepředěláš

Mé lásky stále mění jména
něco jsem každé přísahal
a jen ta věčná kantiléna
jen té jsem dodnes věrný a budu dál

Ona je nádherná, umí se krásně nést
má v soubě touhu cest na které se mnou se dá
odvážnou klenbu má, jak velký dávný chrám
musíš mě brát i s ní, vždy ve svých tónech tě mám
a dál chci mít

Mou věčnou kantilénou můžeš být